Γράφει ο **Κίμων Ρηγόπουλος**

Χοροθέατρο Ροές προσφύγων

Απρόσιτες ζωές από ανθρώπου μάτι μοχθηρό

ασκημένο στων μικρών οριζόντων την τεμπελιά

Ο μέγας χορογράφος σχεδιάζει τον όλεθρο και την άκρα ταπείνωση

ενώ οι θεατές παρακολουθούν τις έγχρωμες κακουχίες μέχρι θανάτου

όχι του δικού τους θανάτου αλλά των χορευτών

που βρέθηκαν άκοντες στη σκηνή χρεωμένοι το θέαμα

Λουσμένο στων προβολέων το τόσο φως

το κοινό στραβώθηκε και πού να βγάλει συμπέρασμα

Ένας πόλεμος χωρίς πολεμικά ανακοινωθέντα

βουβές γκρεμίζονται οι ζωές όταν τα λόγια γίνονται φτώχεια

μοιάζει το λάδι στο καντήλι της πίστης να σώθηκε

κι έμεινε μαύρο το γυαλί και μια στεγνή κακία

Το θέαμα όμως προχωρεί κατά την χορογραφία

και ο καπνός που καταπίνει τώρα τους χορευτές

δεν αιφνιδιάζει τους μυημένους στα εφέ ούτε και τους πτοεί

καπνός χωρίς φωτιά, ψιθυρίζουν στους διπλανούς τους

Στο διάλειμμα οι μύστες θα ξεφυλλίσουν το πρόγραμμα

τις μέσα σελίδες, τα επεισόδια των μαχών, τον αυτοτελή ηρωισμό

Λείπει βέβαια το εξώφυλλο, το όνομα του συγγραφέα και ο παραγωγός

μικρές παραλείψεις που ενισχύουν το μυστήριο και

κορυφώνουν υπέροχα την διαδραστική αφασία

Μόνο ο δεύτερος εξώστης ίσως μπορεί

αυτός να χαλάσει το θέαμα

όχι με μιαν ευχή ή μια κατάρα

αλλά σαν ούριος άνεμος που παίρνει φωτιά